

(6)

I.R.H.P.-20-13

Den heer Directeur-Generaal van de B.E.B.

Op 29, 30 en 31 Januari j.l. vond te Brussel de 6e bijeenkomst plaats van den Raad voor Economische Samenwerking onder voorzitterschap van den heer Suetens, Belgische gedelegeerde in den Raad. Over deze bijeenkomst zij het volgende medegedeeld:

De voor de industriele subcommissies van de Commissie voor Industrieel Contact bestemde richtlijnen, opgesteld door den Secretaris van de Fransche delegatie van den Conseil, welke na op 4 December j.l. te Parijs ter kennis van den Conseil te zijn gebracht, op 21 December d.a.v. aan de Commissie voor Industrieel Contact ter studie zijn voorgelegd, zijn nu definitief door de gezamenlijke delegaties van den Conseil verworpen.

Het wil mij voorkomen dat de Franschen, die zulk een buitengewone waarde aan het in practijk brengen van deze richtlijnen hechtten teneinde hiermede uiteindelijk te kunnen geraken tot de door hen zoo vurig begeerde Union douanière in tripartite verband, pijnlijk verrast zijn geweest door de houding van den Belgischen gedelegeerde.

Mocht de afwijzende houding van den Belgischen gedelegeerde in de Commissie voor Industrieel Contact, de heer Craen (Vlaming) den Franschen geen twijfel gelaten hebben omtrent het lot dat hij de richtlijnen had toegedacht, toch meen ik ten stelligste dat de Franschen verwacht hadden van den kant van den heer Suetens (een Waal) op veel minder tegenstand ten aanzien van de onderhavige richtlijnen te zullen stuiten. De heer Suetens echter die de besprekingen opende met een lang expose over het Engelsch-Amerikaansch memorandum aangaande de "Conference on World Trade and full employment" stond geruimen tijd stil bij het bespreken van de houding welke door de tripartite landen op deze conferentie ware in te nemen.

Hij vroeg zich af of in tripartite verband, en teneinde een practische basis te geven aan het op 20 Maart 1945 gesloten verdrag tot economische samenwerking tusschen Frankrijk, België, Luxemburg en Nederland, de uitbreiding van de productie en van den handel zoowel als het handhaven van de werkgelegenheid, niet zouden kunnen worden bereikt door middel van "ententes regionales" vereenigbaar met een algemeene politiek, steunend op het principe van de meestbegunstigde natie. Het zoeken naar een dergelijke formule van "ententes regionales" wenschte hij op te dragen aan een "comite d'experts".

Door dit voorstel waarmede de Nederlandsche en Luxemburgsche gedelegeerden zich konden vereenigen nam de heer Suetens den Franschen den wind uit de zeilen voor wat betreft de richtlijnen bestemd voor de industriele subcommissies. Nogmaals: met deze richtlijnen beoogden de Franschen slechts een doel te weten de Union douanière. Nu echter de heer Suetens, daarin gesteund door zijn Luxemburgsche en Nederlandsche collega's, in het kader van de "Conference on World Trade and Employment", het accent liet vallen op "ententes regionales", welke zich niet alleen tot de tripartite landen behoeven te beperken, gaf hij hiermede den Franschen duidelijk te kennen, dat ook hij (Suetens) niets volde voor een Union douanière en dat dus als zoodanig de richtlijnen geen zin meer hadden.

Van werkelijke tegenstand tegen de befaamde richtlijnen is dus eigenlijk geen sprake meer geweest, aangezien de heer Suetens het spel op een veel hooger peil spelend (ententes regionales) m.i. de Franschen verrast heeft. Deze konden niets anders doen dan zich gewonnen geven voor het voorstel van den heer Suetens (t.w. uitbreiding van productie en handel alsmede het handhaven van de werkgelegenheid te bereiken door middel van "ententes regionales") te laten bestudeeren door een Comité d'experts.

In afwachting echter van het resultaat van deze studie (is het resultaat vereenigbaar met de principes welke ten grondslag liggen aan de "Conference of World Trade" en kan het als basis dienen voor economische samenwerking in tripartite verband?) worden de industriële subcommissies tijdelijk buiten werking gesteld.

Los van het feit dat door deze maatregel de 6 subcommissies (textiel, hout, bouwmaterialen, chemische producten, papier en mécanique générale) komen stil te liggen, wil het mij persoonlijk voorkomen dat de Commissie voor Industrieel Contact mede op dood spoor is komen te staan, tenzij het werkelijk de bedoeling is deze Commissie met de studie van belangrijker vraagstukken te belasten dan tot nu toe het geval is geweest. Dit staat alsnog te bezien.

Bekijkt men de resolutie nr. 2 "Recherche d'une formule d'ententes regionales" eenigszins kritisch dan is naar mijn meening het eerste gedeelte van de eerste zin niet van openhartigheid ontbloot. Dit luidt als volgt: "Le Conseil après avoir pris connaissance d'un memorandum des états unis, desiréux de trouver une base pratique pour la mise en oeuvre de l'accord du 20 Mars 1945 etc."

Heeft de heer Suetens van wien 90% van de redactie van deze resolutie afkomstig is de tot nu toe verrichte werkzaamheden in het kader van het verdrag van 20 Maart "en bloc" veroordeeld omdat hij er tot nu toe weinig heil in gezien heeft, of acht hij speciaal de Union douanière geen practische basis voor samenwerking in tripartite verband? Ik meen zoowel het een als het andere. Hoe dit ook zij, ik heb wel de indruk, nu de heer Suetens eindelijk verlost is van de last om tegenover de Franschen kleur te moeten bekennen ten aanzien van de door de Belgische regering in te nemen houding ten opzichte van de toekomst der Duitse staalindustrie (de productiecapaciteit van de Duitse staalindustrie is nl. door de te Berlijn zetelende Raad van contrôle vastgesteld), dat hij zich, zonder de Franschen speciaal te ontzien (zoals hij tot nu toe gewoon was), dichter bij Nederland en Luxemburg geschaard heeft dan tot op heden het geval geweest is.

Los van het feit dat de richtlijnen bestemd voor de industriële subcommissies nu definitief van het tooneel verdwenen zijn, en daarmee de Union douanière, is m.i. de grootste winst die Nederland in den Conseil te Brussel gebaekt heeft het feit dat België zich los gemaakt heeft van Frankrijk en speciaal het oog op Nederland gericht houdt.

In hoeverre eventueel de weinig rooskleurige binnenlandsche toestand in Frankrijk met deze Belgische wending verband houdt, is mij niet bekend.

DIRECTORAAT GENERAAL VAN DE B.E.B.

11 Februari 1946.